

EDUSKUNNAN VASTAUS 247/2006 vp

Hallituksen esitys laiksi viestintämarkkinalain muuttamisesta

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laiksi viestintämarkkinalain muuttamisesta (HE 150/2006 vp).

Valiokuntakäsittely

Liikenne- ja viestintävaliokunta on antanut asiasta mietinnön (LiVM 32/2006 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavan lain:

Laki

viestintämarkkinalain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 23 päivänä toukokuuta 2003 annetun viestintämarkkinalain (393/2003) 35 ja 58 a §, sellaisena kuin niistä on 58 a § laissa 759/2006,
muutetaan 2 §:n 27 kohta, 34 ja 38 §, sellaisena kuin niistä on 38 § laissa 26/2006, sekä 59 ja 60 §, jotka samalla siirretään lakiin lisättävään uuteen 6 a lukuun, ja 88 § sekä
lisätään 2 §:ään uusi 28 kohta, lakiin uusi 6 a luku ja uusi 83 a § sekä 87 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

— — — — —
27) *kuluttajalla* luonnollista henkilöä, joka käyttää palveluja pääasiassa muuhun tarkoitukseen kuin elinkeinotoimintaa varten;

28) *yleispalvelulla* yleisten puhelinpalveluiden tarjontaa tietyssä sijaintipaikassa sekä numerotiedotuspalvelun ja puhelinluettelopalvelun tarjontaa.

34 §

Velvollisuus järjestää kansallinen verkkovierailu

Viestintävirasto voi 18 §:n mukaisella päätöksellä asettaa matkaviestinverkossa toimivalle huomattavan markkinavoiman yritykselle velvollisuuden järjestää kansallinen verkkovierailu.

38 §

Oma käyttö tai kohtuullinen tuleva tarve

Edellä 23—30, 34 ja 36 §:n nojalla asetetusta velvollisuudesta huolimatta velvollisuutta ei ole, jos käyttöoikeuden kohde on teleyrityksen tai

26 §:n 3 momentissa tarkoitetun yrityksen omassa käytössä tai se on tarpeen näiden yritysten omaa kohtuullista tulevaa tarvetta varten.

6 a luku

Yleispalvelua koskevat säännökset

59 §

Yleispalveluyrityksen nimeäminen

Viestintäviraston on päätöksellään nimettävä yksi tai useampi teleyritys, numerotiedotuspalvelua tarjoava yritys tai puhelinluettelopalvelua tarjoava yritys yleispalveluyritykseksi, jos se on välttämätöntä yleispalvelun tarjonnan takaamiseksi tietyllä maantieteellisellä alueella.

Nimeämismenettelyn tulee olla tehokas, puolueeton, avoin ja syrjimätön. Yleispalveluyritykseksi tulee nimetä se yritys, jolla on parhaat edellytykset lain 1 §:ssä säädetyt tavoitteet täyttävän yleispalvelun tarjontaan.

Viestintäviraston on muutettava 1 momentissa tarkoitettua päätöstä, jos päätöksen perusteena olleissa seikoissa tapahtuu merkityksellisiä muutoksia.

60 §

Yleispalvelun hintojen seuranta

Viestintäviraston on seurattava yleispalveluyrityksiksi nimeämiensä yritysten tarjoaman yleispalvelun hinnoittelua ja verrattava sitä muiden viestintäpalveluiden hintatasoon.

60 a §

Yleispalvelun nettokustannukset

Yleispalvelun nettokustannuksilla tarkoitetaan niitä palvelun tuottamisesta aiheutuneita kustannuksia, joita yleispalveluyritys ei saa katetuiksi palvelun tuottamilla tuloilla.

Jos on ilmeistä, että yleispalvelun tarjonta muodostaa yleispalveluyritykselle kohtuuttoman taloudellisen rasitteen, ja jos yleispalvelu-

yritys sitä vaatii, Viestintäviraston on laskettava yleispalvelun nettokustannukset.

Viestintävirasto ei ole nettokustannuksia las-
kiessaan sidottu yleispalveluyrityksen ilmoittamiin tietoihin tai sen kustannuslaskennassa käytettyihin periaatteisiin.

60 b §

Kustannusten korvaaminen yleispalveluyritykselle

Yrityksen kokoon, yritystoiminnan laatuun ja yrityksen harjoittaman teletoinnin, numerotiedotuspalvelun tai puhelinluettelopalvelun liikevaihtoon sekä muihin näihin rinnastettaviin seikkoihin nähden kohtuuttoman taloudellisen rasitteen muodostava osuus yleispalvelun nettokustannuksista on korvattava yleispalveluyritykselle valtion varoista, jos yleispalveluyritys sitä vaatii.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen kustannusten korvaamisesta päättää liikenne- ja viestintäministeriö Viestintäviraston laatiman nettokustannuslaskelman pohjalta.

Taannehtivasti korvausta maksetaan enintään vuoden ajalta vaatimuksen esittämisestä.

60 c §

Yleisten puhelinpalveluiden tarjontaa koskeva yleispalveluvelvollisuus

Teleyritys, jonka Viestintävirasto on 59 §:ssä tarkoitettulla tavalla nimennyt yleisissä puhelinpalveluissa yleispalvelun tarjoajaksi, on velvolinen tarjoamaan maantieteellisestä paikasta riippumatta kohtuullisella hinnalla liittymän yleiseen viestintäverkkoon käyttäjän vakinaisessa asuin- tai sijaintipaikassa. Teleyrityksen on toimitettava liittymä kohtuullisessa ajassa tilauksesta.

Tarjottavan liittymän tulee olla sellainen, että siitä voidaan soittaa hätäpuheluja, soittaa ja vastaanottaa kotimaan ja ulkomaan puheluja sekä käyttää muita tavanomaisia puhelinpalveluita. Liittymän on lisäksi mahdollistettava taroituksenmukainen Internet-yhteys. Teleyritys

voi tarjota edellä tarkoitettuja palveluita myös useamman liittymän välityksellä, jos siitä ei aiheudu käyttäjälle kohtuuttomia lisäkustannuksia.

Yleispalvelu yrityksellä on oikeus kieltäytyä tekemästä käyttäjän kanssa sopimusta 1 momentissa tarkoitettua liittymästä, jos käyttäjä on asetettu syytteeseen tai viimeisen vuoden aikana tuomittu jonkin teleyrityksen liittymää hyväksi käyttäen tehdystä tietoliikenteen häiritsemisestä taikka jos käyttäjällä on toisen yleispalvelu yrityksen liittymän käytöstä aiheutuneita maksamattomia, erääntyneitä ja riidattomia velkoja.

7 luku

Käyttäjän oikeudet

83 a §

Säännösten pakottavuus

Tämän luvun säännöksistä ei saa sopimuksin poiketa kuluttajan vahingoksi. Luvun 67 a—67 i, 71—75, 78, 79, 79 a ja 80 §:ää sovelletaan muun kuin kuluttajan kanssa tehtäviin sopimuksiin vain, jos muuta ei ole sovittu.

87 §

Kustannuslaskentajärjestelmä

Viestintävirasto voi antaa tarkempia määräyksiä kustannuslaskentajärjestelmän avulla kerättävistä tiedoista sekä kustannuslaskentajärjestelmän kuvauksesta. Määräykset voivat koskea:

1) kustannuslaskentajärjestelmän ja hinnoittelun välisen yhteyden osoittamisessa välttämättömiä tietoja;

2) kustannuslaskentajärjestelmän kuvauksen sisältöä ja muotoa;

3) kustannuslaskentajärjestelmän kuvauksen toimittamista Viestintävirastolle.

88 §

Kustannuslaskentajärjestelmän valvonta

Teleyrityksen tulee valita tilintarkastuslaissa (936/1994) tarkoitettu hyväksytty ja riippumaton tilintarkastaja tarkastamaan teleyrityksen kustannuslaskentajärjestelmä teleyrityksen tilintarkastuksen yhteydessä. Tilintarkastajan on laadittava tarkastuksesta kertomus. Teleyrityksen on toimitettava kertomus Viestintävirastolle teleyrityksen tilikauden päättymistä seuraavan elokuun loppuun mennessä.

Viestintävirasto voi antaa tarkempia määräyksiä siitä, mitä tietoja ja aineistoa tilintarkastajan kertomuksen tulee sisältää. Määräykset voivat koskea:

1) yleisiä tietoja tarkastettavasta teleyrityksestä ja tarkastuksen suorittamistapaa;

2) tarkastusvelvollisuuden kohteena olevaa aineistoa;

3) kriteerejä, joilla voidaan todeta, vastaako teleyrityksen toiminta sille asetettuja velvoitteita;

4) tilintarkastajan kertomuksen liitteenä toimitettavaa aineistoa.

Viestintäviraston on julkaistava vuosittain kertomus siitä, miten kustannuslaskentajärjestelmiä noudatetaan teleyrityksissä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . Tämän lain voimaan tullessa voimassa olleeseen 59 ja 60 §:ään perustuvat teleyritysten oikeudet ja velvollisuudet pysyvät kuitenkin edelleen voimassa, kunnes Viestintävirasto on ensimmäistä kertaa tehnyt tämän lain 59 §:n mukaisen arvion nimeämismenettelyn käyttöön- otosta.

Helsingissä 16 päivänä tammikuuta 2007